

SFS 1986: 437

Utkom från trycket
den 19 juni 1986

Lag om ändring i konkurslagen (1921: 225);

utfärdad den 5 juni 1986.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om konkurslagen (1921: 225)²
dels att 199 b-d och 199 f-j §§ skall upphöra att gälla,
dels att 55, 185 b, 199 a och 212 §§ skall ha följande lydelse.

55 §³ Förvaltaren skall så snart ske kan upprätta skriftlig berättelse om boets tillstånd, så ock om orsakerna till gäldenärens obestånd, såvitt de kunnat utrönas. I berättelsen skall upptagas en översikt över tillgångar och gäld av olika slag ävensom särskilt anmärkas, huruvida förhållande har förekommit som kan föranleda återvinning till konkursboet och huruvida skälig anledning förefinnes till antagande, att gäldenären gjort sig skyldig till brott som avses i 11 kap. brottsbalken. Förefinnes anledning till antagande, som nyss sagts, skall grunden därför angivas. Om gäldenären är eller under det senaste året före konkursansökningen varit bokföringsskyldig, varde i berättelsen tillika anmärkt, vilket bokföringssystem han har tillämpat och hur bokföringsskyldigheten har fullgjorts; och skall i sådant fall vid berättelsen fogas den av gäldenären senast uppgjorda balansräkningen. Finns det skälig anledning till antagande att gäldenären eller, om denne är en juridisk person, någon sådan företrädare som avses i 4 § lagen (1986: 436) om näringsförbud har förfarit på ett sådant sätt att näringsförbud kan meddelas honom, skall även det angivas jämte grunden för antagandet.

Avskrift av berättelsen med den balansräkning, som må vara därvid fogad, skall av förvaltaren utan dröjsmål tillställas konkursdomaren och tillsynsmyndigheten samt varje borgenär, som det begär.

¹ Prop. 1985/86: 126, NU 22, rskr. 335.

² Senaste lydelse av
199 b-d §§ 1980: 264
199 f-j §§ 1980: 264.

³ Senaste lydelse 1986: 44.

Om förvaltaren finner att gäldenären kan misstänkas för brott som avses i 11 kap. brottsbalken, skall han omedelbart underrätta allmän åklagare därom och därvid ange grunden för misstanken. Detsamma gäller om gäldenären har drivit näringsverksamhet och det under konkursförvaltningen kommer fram att gäldenären kan misstänkas för annat brott av ej ringa beskaffenhet, som har samband med verksamheten. Kan det misstänkas att gäldenären eller, om denne är en juridisk person, någon sådan företrädare som avses i 4 § lagen (1986: 436) om näringsförbud har förfarit på ett sådant sätt att näringsförbud kan meddelas honom, skall förvaltaren omedelbart underrätta åklagaren om detta och ange grunden för misstanken.

185 b §⁴ I fråga om förvaltarens allmänna åligganden äga 51, 51 a och 52 §§, 53 § första stycket, 57 §, 58 § första och andra styckena samt 60 § andra stycket motsvarande tillämpning. Vidare äger 54 § motsvarande tillämpning.

Förvaltaren skall lämna konkursdomaren och tillsynsmyndigheten skriftlig uppgift om orsakerna till gäldenärens obestånd, såvitt de kunnat utrönas. Samtidigt skall anmärkas, om det har förekommit förhållande som kan föranleda återvinning till konkursboet och om det finns skälig anledning antaga att gäldenären gjort sig skyldig till brott som avses i 11 kap. brottsbalken. Finns anledning till sådant antagande, skall grunden därför angivas. Om gäldenären är eller under det senaste året före konkursansökningen varit bokföringsskyldig, skall vidare anmärkas, vilket bokföringsystem han har tillämpat och hur bokföringsskyldigheten har fullgjorts. I sådant fall skall samtidigt den av gäldenären senast uppgjorda balansräkningen ingivas. Finns det skälig anledning till antagande att gäldenären eller, om denne är en juridisk person, någon sådan företrädare som avses i 4 § lagen (1986: 436) om näringsförbud har förfarit på ett sådant sätt att näringsförbud kan meddelas honom, skall även det angivas jämte grunden för antagandet.

Så snart kunskap har vunnits om löne- eller pensionsskuld skall förvaltaren anmäla sådan skuld till kronofogdemyndigheten i den ort där gäldenären bör svara i tvistemål som angå gäld i allmänhet. Finns ej löne- eller pensionsskuld, skall förvaltaren anmärka detta i bouppteckningen.

Bouppteckningen skall jämte uppgifter enligt andra stycket tillställas konkursdomaren och tillsynsmyndigheten snarast och senast en månad från konkursbeslutet. När särskilda omständigheter föreligga, får konkursdomaren bevilja uppskov.

Om förvaltaren finner att gäldenären kan misstänkas för att ha gjort sig skyldig till brott som avses i 11 kap. brottsbalken, skall han omedelbart underrätta allmän åklagare därom och därvid ange grunden för misstanken. Detsamma gäller om gäldenären har drivit näringsverksamhet och det under konkursförvaltningen kommer fram att gäldenären kan misstänkas för annat brott av ej ringa beskaffenhet, som har samband med verksamheten. Kan det misstänkas att gäldenären eller, om denne är en juridisk person, någon sådan företrädare som avses i 4 § lagen (1986: 436) om näringsförbud har förfarit på ett sådant sätt att näringsförbud kan meddelas

honom, skall förvaltaren omedelbart underrätta åklagaren om detta och ange grunden för misstanken.

199 a §⁵ Gälldenären får inte under konkursen driva näringsverksamhet, varmed följer bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen (1976:125). Verksamhet som innebär utövning av rättighet som avses i 2 kap. 1 § regeringsformen eller 1 kap. 1 §, 4 kap. 1 §, 6 kap. 1 § eller 13 kap. 5 § tryckfrihetsförordningen omfattas dock inte av förbudet.

I 2 § lagen (1986:436) om näringsförbud föreskrivs om möjlighet för domstol att meddela en enskild näringsidkare som försatts i konkurs näringsförbud i vissa fall.

212 §⁶ Gälldenär som bryter mot 199 a § döms till böter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1986. Har näringsförbud eller tillfälligt näringsförbud meddelats enligt äldre bestämmelser, gäller dock 199 c § i fråga om verkan av förbudet.

2. Har talan om näringsförbud eller tillfälligt näringsförbud väckts före ikraftträdandet prövas frågan enligt äldre bestämmelser. Beslut om tillfälligt näringsförbud får dock meddelas endast om det är uppenbart att grund för näringsförbud föreligger.

3. I fråga om upphävande av rörbud, dispens från förbud, tillsynen av meddelade förbud samt överträdelse av förbud som meddelats enligt äldre bestämmelser gäller vad som sägs i punkt 2 övergångsbestämmelserna till lagen (1986:436) om näringsförbud.

På regeringens vägnar

STEN WICKBOM

Lars Eklycke
(Justitiedepartementet)

⁵ Senaste lydelse 1980:264.

⁶ Senaste lydelse 1980:264. Ändringen innebär att andra och tredje styckena upphävs.

